

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-65/16

Istanbul Lojistik Ltd

versus

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Eelotsusetaotlus – Leping assotsiatsiooni loomiseks Euroopa Majandusühenduse ja Türgi vahel –
Artikkel 9 – EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsus nr 1/95 – Artiklid 4, 5 ja 7 – Tolliliit –
Maanteevedu – Sõidukimaks – Ungarit transiidina läbivate Türgis registreeritud
raskeveokite maksustamine

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (teine koda) 19. oktoobri 2017. aasta otsus

1. *Rahvusvahelised lepingud – EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping – Tolliliit – EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/95 ja EL toimimise lepingu sätete samasus – Tõlgendamine kooskõlas Euroopa Kohtu otsustega*

(ELTL artikkel 30; EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsus nr 1/95, artiklid 4 ja 66)

2. *Rahvusvahelised lepingud – EMÜ-Türgi assotsiatsioonileping – Tolliliit – EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/95 ja EL toimimise lepingu sätete samasus – Sõidukimaks Türgis registreeritud raskeveokitele, mis läbivad Ungarit transiidi korras – Samaväärse toimega maksud – Lubamatus*

(ELTL artikkel 30; EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu otsus nr 1/95, artiklid 4 ja 66)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 37, 38 ja 44)

2. EÜ-Türgi assotsiatsiooninõukogu 22. detsembri 1995. aasta otsuse nr 1/95 tolliliidu lõppetapi rakendamise kohta artiklit 4 tuleb tõlgendada nii, et niisugune Ungari piiri ületamisel tasutat sõidukimaks, nagu käsitletakse põhikohtuasjas ja mida tuleb Türgis registreeritud raskeveoki valdajal Ungari territooriumi transiidina läbimise eest tasuda, kujutab selle artikli tähenduses endast tollimaksuga samaväärse toimega maksu.

Seega tuleb meenutada, et iga ühepoolselt kehtestatud vähimgi rahaline kohustus – hoolimata selle nimetusest ja kohaldamise viisist –, mis kehtib kaupade suhtes asjaolu tõttu, et neid toimetatakse üle piiri ja kui selle puhul ei ole ranges tähenduses tegemist tollimaksuga, kujutab endast ELTL artiklite 28 ja 30 tähenduses samaväärse toimega maksu (vt kohtuotsused, 18.1.2007, Brzeziński, C-313/05, EU:C:2007:33, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 2.10.2014, Orgacom, C-254/13, EU:C:2014:2251, punkt 23). Tollimaksuga samaväärse toimega maksude keelu põhjenduseks on

kaupade liikumise takistus, mis väljendub selles, et need imporditavate või eksporditavate kaupade omahinda võrreldes kodumaiste kaupadega kunstlikult tõstavad (kohtuotsus, 21.3.1991, komisjon vs. Itaalia, C-209/89, EU:C:1991:139, punkt 7).

Peale selle on samaväärse toimega maksud keelatud hoolimata nende kehtestamise eesmärkidest või nendest saadava tulu kasutamise otstarbest (kohtuotsus, 21.6.2007, komisjon vs. Itaalia, C-173/05, EU:C:2007:362, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

Lisaks eeldab tolliliit tingimata, et oleks tagatud liikmesriikidevaheline kaupade vaba liikumine. See vabadus ei oleks aga täielik, kui liikmesriikidel oleks võimalus kaupade liikumist transiidi käigus mis tahes viisil takistada või häirida. Seega tuleb mõnda, et kehtib liidusisese kaubatransiidi vabaduse üldpõhimõte, mis on tolliliidu tagajärg ja kõigi liikmesriikide vastastikustes huvides (kohtuotsus, 21.6.2007, komisjon vs. Itaalia, C-173/05, EU:C:2007:362, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika). Nimelt rikuksid liikmesriigid seda põhimõtet, kui kehtestaksid maksu nende territooriumi transiidina läbivate kaupade suhtes transiidimaksu või mis tahes muu maksu transiidiga seoses (kohtuotsus, 16.3.1983, SIOT, 266/81, EU:C:1983:77, punkt 19).

Veel tuleb märkida, et Euroopa Kohus on juba leidnud, et maks, mida ei tasuta toote kui sellise, vaid selle tootega seotud vajaliku tegevuse pealt, võib kuuluda ETL artikli 30 kohaldamisalasse (kohtuotsus, 17.7.2008, Essent Netwerk Noord jt, C-206/06, EU:C:2008:413, punkt 44 ja seal viidatud kohtupraktika). Maks puudutab nimelt tooteid isegi siis, kui seda kogutakse nende vedamise või maanteede kasutamise pealt ja kui selle esialgu tasub raskeveoki valdaja (vt selle kohta kohtuotsus, 17.7.1997, Haahr Petroleum, C-90/94, EU:C:1997:368, punkt 38).

Järelikult tuleb tõdeda, et käesoleva kohtuotsuse punktides 40–43 viidatud kohtupraktikat arvestades puudutab sõidukimaks isegi siis, kui seda ei võeta toodete endi pealt, siiski Ungari piiri ületamisel neid kaupu, mida veavad kolmandas riigis – muu hulgas Türgis – registreeritud veokid, mitte aga veoteenust, nagu väidavad Ungari ja Itaalia valitsus.

(vt punktid 39, 40, 42, 43, 46 ja 49 ning resolutsioon)